

CORPUS

Catedral Vic, 29-5-2016

Sr. Degà i membres del Capítol,
 Germans preveres,
 Religiosos i religioses,
 Sr. Tinent d'Alcalde i Regidors de l'Ajuntament de la ciutat de Vic,
 Germans i germanes, tots fills estimats de Déu.

La nostra celebració en la festa del Corpus té un regust de Dijous Sant, quan Jesús celebrà amb els seus deixebles la cena pasqual. Les paraules de sant Pau que hem escoltat ens ho han fet present: *Jesús, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres» ... Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang.»* I aquestes paraules de Jesús prengueren tot el seu sentit quan ell morí en la creu, vessant la seva sang, perquè en ell tots els homes tinguéssim la salvació. El Senyor no fa un mer ritual extern; ell s'ofereix a si mateix. Ho va fer sacramentalment en la celebració de la Santa Cena i ho va fer realment en el sacrifici de la creu i en la seva resurrecció. I per això mateix, perquè Crist ha mort i ha ressuscitat, també la festa de Corpus té un ple sentit de Pasqua. És la pasqua dominical, és el diumenge cristià, amb la celebració de la santa missa com a centre, la que avui celebrem posant la nostra mirada agraïda en aquest sagrament admirable de l'Eucaristia, que, com ens ensenya el concili Vaticà II, és «sagrament de pietat, senyal d'unitat, lligam de caritat, convit pasqual en el qual es rep Crist, l'ànima s'omple de gràcia i se'ns dona penyora de la glòria futura» (SC, 47).

També ha estat sant Pau en la primera carta als cristians de Corint qui ens ha fet present el desig de Jesús que aquest sagrament del seu Cos lliurat i la seva Sang vessada es fes present al llarg dels segles. Per dues vegades hem escoltat la mateixa invitació: *Feu això per celebrar el meu memorial ... Cada vegada que en beureu (d'aquest calze), feu-ho per celebrar el meu memorial.* I els seus deixebles, i amb ells l'Església de tots els temps, estesa d'orient a occident, no ha deixat mai de celebrar el seu memorial. I nosaltres avui, en aquesta catedral, església mare de tots els temples d'arreu de la diòcesi, celebrant el memorial del Senyor anunciem la seva mort fins que torni. I aquest memorial és salvació de Déu. L'Eucaristia és l'amor de Crist que no cessa mai de vessar-se a favor de la humanitat. Cada eucaristia celebrada en la comunió de l'Església és manifestació i lliurament de l'amor misericordiós de Déu a favor nostre. L'Eucaristia, estimats germans, ens apropa sempre a aquell amor que és més fort que la mort. En efecte, cada vegada que mengem d'aquest pa i bevem d'aquest calze, no sols anunciem la mort del Redemptor, sinó que a més

proclamem la seva resurrecció, mentre esperem la seva manifestació gloriosa a la fi dels temps. La mateixa celebració eucarística testimonia l'amor inesgotable, que no para mai de donar-se, amb el qual desitja sempre el Senyor unir-se i identificar-se amb nosaltres, sortint al trobament de tots els cors humans. Certament l'Eucaristia és l'amor misericordiós de Déu que no cessa de vessar-se en el nostre món. Hi haurà cors disposats a acollir aquest amor? ¿Són els nostres cors, aquesta tarda, els qui es deixaran omplir de la misericòrdia de Déu que es vessa des d'aquesta font inexhaurible que és Crist lliurant-se per nosaltres?

La festa de Corpus ens porta a professar la nostra fe en la presència real de Crist en l'Eucaristia. Nosaltres sota els signes sacramentals del pa i del vi reconeixem la presència real de Crist, fet per nosaltres pa de vida, aliment d'eternitat. Sí, Crist s'ha fet aliment per nosaltres. Sant Tomàs d'Aquino expressa en un dels himnes de l'ofici de dia de Corpus: «*O res mirabilis: mandúcat Dominum / servus pauper et húmilis*» (Oh cosa admirable: el servent pobre i humil menja el Senyor) (Ofici de lectura). Alimentar-se de l'Eucaristia ens demana, doncs, l'actitud d'adoració; no mengem un aliment qualsevol; ens alimentem del mateix Crist, el Senyor. Per això, tant en el nostre cor, com en el nostre cos, amb els nostres gestos, s'ha d'expressar aquesta actitud d'adoració. En el nostre cor, com ens recordava sant Tomàs, ha de ser present l'actitud del pobre que demana humilment. Nosaltres no som mai dignes de rebre el Cos i la Sang de Crist. Solament la misericòrdia infinita del nostre Déu fa possible que ens puguem acostar a la taula dels fills de Déu per alimentar-nos del mateix Crist.

Corpus és la festa de l'amor misericordiós de Déu que es vessa en els nostres cors i que, al mateix temps, es vessa, es fa presència, pels carrers i places de la nostra ciutat amb la processó eucarística. En la festa de Corpus se'ns demana la professió pública de la nostra fe pels carrers i places de la nostra ciutat. Aquesta processó és de tradició multiseular, quasi vuit-cents anys. I sembla, a més, que fou en aquesta nostra ciutat de Vic on se celebrà per primera vegada a Catalunya la processó de Corpus l'any 1318. L'amor, com el foc, no es pot recloure; necessita expandir-se, sortir enfora. L'amor de Crist no pot restar, doncs, reclòs en el temple on celebrem els sants misteris, sinó que ha de sortir per a ser ofert a tots els homes. L'expressió pública de la nostra fe eucarística no és un simple afermament, sinó que és principalment proposta, donació, invitació per a tots els homes, sense cap distinció. Crist no és exclusiu dels qui creiem; ell és el Senyor i Salvador de tots els homes. El seu amor misericordiós avui es vessarà amb la nostra professió de fe pública en el seu amor. A nosaltres se'ns demana una fe ben viva i la pregària perquè tothom pugui obrir el cor a aquest amor misericordiós.

Sempre la festa del Corpus és també el «Dia de la Caritat». La caritat té la seva font en l'Eucaristia, sacrament de la unitat i de la caritat. El qui celebra, adora i s'alimenta de l'Eucaristia amb tota veritat experimenta com la misericòrdia que es vessa en el seu cor, al seu torn, es vessa amb la seva caritat als germans necessitats. Alimentar-se de Crist, adorar Crist és deixar-se configurar amb Jesús compassiu i misericordiós. Aquesta misericòrdia té avui una expressió ben concreta: la col·lecta econòmica d'aquesta missa a favor de Càritas. Aquesta institució és ben nostra. Tots els qui participem de l'Eucaristia som Càritas. La seva acció enmig dels més pobres i necessitats, d'aquells que són descartats en el nostre món, és ben nostra. La nostra aportació econòmica serà avui expressió de la misericòrdia que hem rebut en la celebració eucarística. La misericòrdia que brolla de l'Eucaristia es vessa en la caritat eficaç a favor dels nostres germans necessitats. L'almoïna a favor dels pobres és expressió concreta d'aquesta misericòrdia que ha de vessar del cor del cristià, alimentat per l'Eucaristia, per a arribar al germà necessitat. Llegim en el Catecisme de l'Església: «Entre les obres de misericòrdia, l'almoïna feta als pobres és un dels principals testimoniats de la caritat fraterna, és també una pràctica de justícia que agrada a Déu» (núm. 2447).

Sentim Càritas ben nostra. Col·laborem-hi amb el nostre temps, amb les nostres aportacions. Com a bisbe d'aquesta diòcesi vull agrair una vegada més, i en aquesta festa de Corpus d'una manera més clara i solemne, tot el treball esmerçat per Càritas arreu de la diòcesi. Són molts els qui, des de la seva identitat cristiana i des de la font de la misericòrdia que és l'Eucaristia, fan realitat la preferència pels pobres de la nostra Església, ben a prop dels qui més sofreixen. A tots ells el nostre més fort reconeixement i agraïment.

Que santa Maria, mare de misericòrdia, dona eucarística, intercedeixi per tots nosaltres, perquè siguem sempre els adoradors de Crist realment present en el sacrament de l'Eucaristia; i que, també com ella a les noces de Canà de Galilea, tinguem la mirada del qui veu les necessitats dels germans i els porta a la font de la misericòrdia, Jesús, Senyor nostre, a qui sigui donat en la seva Església i en tot el món tot honor i tota glòria, pels segles dels segles. Amén.